

Creștinismul

CULTUL EROILOR

Cultul eroilor este legătura dintre trecut și viitor, este apropierea dintre cei ce-au fost și cei ce vin, este amintirea veșnic trează a eforturilor pentru stăpânirea ținutului în care am fost așezați, pentru păstrarea noastră ca neam, pentru întărirea noastră ca stat, pentru ridicarea și afirmarea noastră ca ființă etnică de sine stătătoare între celelalte popoare.

Cultul eroilor este dăinuirea tradiției, este izvorul dela care trebuie să se adape urmașii, este drumul bătut care duce dela ivirea noastră pe lume către zorile îndepărtatului viitor.

La strămoșii noștri romani, cultul celor morți alcătuia țaria și trăinăcia familiei și statului și de aceea în fiecare familie strămoșii morți — vrednicia trecutului — trăiau mereu prezenți în chipurile de ceară — imagines cereae — păstrate cu sfîntenie și în sărbătorile pe care erau obligați să le facă cei vii în cinstea lor, ei reprezentând faptele de seamă săvârșite de membrii familiei în folosul statului, în care se contopeau toți indivizii, căci la ei era „Salus reipublicae suprema lex” (salvarea statului legea cea mai înaltă).

Un neam care nu-și cinstește eroii, este un neam care plutește în văzduh, este un neam fără rădăcini adânci în pământul pe care este așezat, este un neam pe care-l schimbă împrejurările ca pe o frunză batută de vânturi.

Pentru noi Români, care am avut de luptat și de suferit, fie din cauza așezării noastre aici — deoparte de frații de același origine —, fie din cauza împrejurărilor prin care am trecut, eroii sunt toți luptătorii din primele zori ale ivirii neamului nostru, toți veevozii care prin gândul și prin munca lor au întins și întărit stăpânirea noastră în părțile acestea, eroii sunt toți cărturarii, care au ținut trează credința strămoșească și conștiința națională, toți poeții și prozatorii, care au cântat viața noastră cu bucuriile și necazurile ei și frumusețile pământului nostru, ori au povestit faptele strălucite ale înaintașilor, eroii sunt toți revoluționarii, care pentru dreptate și libertate au sângerau pe roata de tortură ori s'au stins în întunericul închisorilor; pentru noi Români eroii sunt toți soldații morți în diferite vremi și locuri pentru apărarea legii și moșiei strămoșești, toți sfetnicii domnitorilor, care prin sfatul lor i-au ajutat în conducerea țării, încheind cu eroul eroilor, cu marele rege întregitor de neam, Ferdinand I, care s'a învins pe sine pentru a merge pe drumul hărăzit de soarta poporului, cu ale cărui aspirațiuni s'a indentificat.

Se cuvine dar ca toți, care ne bucurăm azi de rodul jefei celor dinaintea noastră, să-i cinstim cum merită, căci prin aceasta ne cinstim pe noi înșine ca fiii unui neam cu un trecut așa de glorios și în care:

**Eroi au fost, eroii sunt încă
și-or fi cât neamul românesc
Căci rupți sunt ca din tărâș stîncă
Eroi ori și unde cresci!**

Mărire, cinste și recunoștință întotdeauna eroilor noștri!

V. GHÎTESCU

Directorul Școlii Normale

PIETRE FUNDAMENTALE

Câte trupuri sfărțecate în bucăți de gloanțele puștilor și de schijele ucigătoare ale tunurilor, câte biete ființe omenști înțepenite sub biciurile aspre ale viscolului, ori secerate de boli nemilostive, stau amestecate, la olaltă, cu bolovanii și bulgării de țărână de pe întinsul țării noastre, sunt tot atâtea pietre fundamentale la temelia hotarelor scumpei noastre patrii, așezate anonim, fără șovăire și fără precupețire, de către întreg spiritul de jertfă sublimă a neamului românesc...

De mai bine de zece ani, ofrandele acestea anonime, jertfite României Mari, stau înăbușite de uitarea coplesitoare a supraviețuitorilor!

Și nu așa de multe! Opt sute de mii!

Opt sute de mii de vlăstari viguroși ai plaiurilor, ai munților și ai țărilor țării acesteia, au plecat, acum mai bine de zece ani, cu sufletul plin de curaj nebulos, să distrugă tirania străină și să sfărșească lanțurile sclaviei de un mileniu...

Plecarea lor a fost, atunci, impresionantă până la sguduitoare cascade de lacrimi.

Desculți ori cu picioarele acoperite în niște opinci sparte, desbrăcați ori cu trupurile acoperite de vre-o cămașă petică, flămânzi ori numai cu o bucată de mămăligă uscată în traistă, cu mâinile goale ori cu niște puști primitive în spinare, pe jos prin noroiaș ori troiene, în colțiugi trase de cai mărunți și nervoși, ori în trenuri ce abia se mișcau deacurmezișul munților prăpăstioși, au pornit mânați de ceva irezistibil, de vedenia orbitoare a unui miragiu strălucitor, toți copiii sufletului românesc...

E uimitoare seninătatea olimpică și curajul nemaipomenit cu care au plecat, să înfrunte bestialitatea mașinelor infernale, trupurile acestea

pline de viață, în care erau îngrămădite, par'că, toate aspirațiile de veacuri ale strămoșilor și eroilor noștri.

Și pretutindeni pe unde s'au lovit de drăcești mașini, trupurile tinere ale pământului nostru, s'au deschis vărsând valuri roșii de sânge cald... Pretutindeni, pe unde în timp de doi ani s'au perindat fruntariile luptelor ucigătoare, biete ființe — nevinovate decât de prea mult simț și eroism — intrau în pământul răscolit de bombe tunurilor pentru a servi drept pietre fundamentale la temelia noului edificiu al statului românesc...

Și îndurarea cerească s'a pogorât ocrotitoare deasupra rămășițelor dela ofranda de carne vie, a neamului martir, pentru idealul milenar.

Ca din cenușa a răsărit, acum zece ani, dintr'un colț de țară ciuntă de barbaria cutropitorilor de popoare, o țară mare, bogată, puternică și deopotrivă de ocrotitoare tuturor fiilor ei.

De zece ani țara aceasta își caută un tel de orientare reală. Un drum către un progres fecund în toate domeniile ei de activitate creiatoare. O concepție de unificare spirituală a tuturor regiunilor ei. O organizare sistematică a imenselor ei bogății. O reală valorizare a multiplexelor energii constructive. Un echilibru financiar și economic. Și, mai ales, un echilibru politic...

Și de zece ani sbuciumările ei au rămas sterpe cu desevărsire...

...Fie ca măcar acum, după prima decadă a unirii eterne a tuturor românilor, să nu mai continuăm a jigni mai multă vreme, amintirea pietrelor fundamentale dela temelia statului nostru... Memoria eroilor morți pentru întregirea neamului nostru martirizat.

C. N. TURCU

SETEA DE ADEVĂR

„Drum hab'ich mich der
Magie ergeben“ Faust de Goethe

de TH. HODOROABĂ

În tot timpul vieții noastre, spiritul cercetează mereu în diferite domenii de știință, ca doar ar putea afla cituși de puțin din tainele acestei lumi. Și toate aceste străduinți n'au un sfârșit fără efecte îmbucurătoare. Progresele înregistrate de știință — am putea spune în toate domeniile științei —, produc negreșit admirație tuturor celor care înțeleg puterea de creație a spiritului uman. Căruia fapt oare se datorește veșnica străduință și cercetare a sufletului sau spiritului omenesc? Pentru ce și care este scopul urmărit de el?

Răspunsul destul de simplu îl găsim în vorbele lui Faust de mai sus. Faust, neobositul cercetător al tainelor vieții și naturii a ajuns la convingerea în cele din urmă, că toate științele nu-i pot satisface setea de adevăr; ba în cele din urmă constată că este tot așa de sărac eu duhul ca și mai înainte.

Unde însă va găsi cheia, care să-i deschidă ușa tainelor naturii, nepătrunse încă de nici-o minte omenescă?

Disperat, părăsește terenul științelor pozitive pentru a se consacra studiului magiei, crezând că aceasta îi va desvălui în totul adevărul.

Pus în fața macrocosmului, unde i se arată în chip concret și palpabil toate fenomenele naturii, constată că mintea lui este prea mărginită de a pătrunde și înțelege tainele lor. Invocând spiritul pământului ca să-l lumineze, acesta îl respinge, deoarece nu se poate egala cu el și deci nu l-ar putea înțelege. Faust în culmea disperării, văzând

continuare pe pag. 2-a

IN SLUJBA ADEVĂRATĂ...

de Pr. M. GAVRILESCU

Duminică 20 Mai a. c. satul Bodeștii de jos a fost în plină sărbătoare. — O îndoită sărbătoare pentru că la marea ei a contribuit munca neobosită atât a preoților din șapte comune, cât și a învățătorilor din com. Bodeștii Precistei.

Din zorii zilei au început a se aduna preoții în Biserica satului, după care majoritatea credincioșilor parohiei păcuri. Păcuri. Investimântați în haine de sărbătoare se grăbeau a umplea biserica până la ultimul loc. — Sufletele insetate de apa vie a divinului Iisus sorbeau cu nesățiu slujba dumnezeiești Liturghii. — Corul bisericesc format din elevii școlii Bodeștii de jos și condus cu măiestrie de către tânărul învățător — Bostan —, a ridicat inimile și gândurile spre Dumnezeu.

— Se constată că serviciile religioase oficiate în sobor, atrag mult atenția și dezvoltă simțirea religioasă a credincioșilor. — La finele serviciului Sf.

Liturghii a cuvântat solid și entusiast învățătorul — Ioan Ildiceanu — despre „Rătăcirile adventiste”. A atacat problema ca un cunoscător și un adânc psiholog al sufletului sătesc. — Cuvântarea d-sale, pe lângă că a fost bine venită în acest sat cu un mic cuib de adventiști, dar a făcut cinstu corpului învățătoresc din care face parte.

Sfârșindu-se slujba din biserică am ieșit în curte, în jurul monumentului ridicat în amintirea eroilor satului — din marele război unde s'a oficiat de către preoți „Taina Sf. Maslu” — La această taină preotul din „Căciulești” a predicat mulțimei adunate despre: Necesitatea dezvoltării sentimentului religios și național în vremurile acestea de tulburare sufletească. — Cu multă mângâiere sufletească mi-a fost dat să aud din gura sătenilor prezenți, cuvinte de mulțumire și recunoștință la adresa celor doi învățători. — Ieșirile acestea sincere sunt

expresia dorinței credincioșilor acestui sat de a avea și ei un tânăr apostol în lucrul Domnului, în locul actualului preot care se luptă cu mari greutăți între apostolat și bătrânețe...

La orele 2 după amiază, în sala de clasă a școlii împodobită de sărbătoare, învățătorii comunității Budeștii Precistei printr'un concurs de muncă pe teren cultural — care le face mare cinste —, au deschis sedința publică în fața unui mare număr de săteni.

Coruri bine executate, recitări alese cu chibzuință și piese de teatru școlăresc cu conținut plin de multe învățăminte — Piesa «Harță răzeșul» de V. Alexandri a fost interpretată de învățătorii și învățătoarele din com. Bodeștii-Precistei, cureale însușiri de artiști. — D-l Dorohonceanu a fost la înălțime și de data asta.

În adevăr munca preoților și învățătorilor vizată mai sus merită a fi trecută «în slujba adevărată».

Și, Doamne, când s'ar cunoaște odată de toți, greutățile pe care noi le întâmpinăm în slujba pentru răs-

continuare pe pag. 2-a

nici pe această cale nu-și poate moli setea de adevăr, e gata să sinucidă.

Sunetul clepotelor și corul îngelos, îi amintea frumoasele timiri ale copilăriei, când sufletul îi a întărit de credință și atunci aștept glasuri tainice îl rocheamă încă din nou la viață.

Recules câteva momente în mijlocul naturii reînviată, Faust se re- toarce iarăși trist și abătut în o- rna de studii. Prezența diferitelor ărți și instrumente de studiu nu-l ot decât îndispune. Elevul său agner, care în naivitatea și pen- antismul său se crede satisfăcut i știința ce o posedă, încearcă să niștească pe maestrul său Faust, ducându-i elogiile pentru progresele btinute în urma cercetărilor sale iințifice.

Pentru Faust totul este zadarnic; imic nu-l poate mulțumi. Spiritul îi simte mereu dorința de a cu- oaște tot mai mult: „Drang nach er Erkenntnis“.

Desigur, că această năzuință în- âscută în spiritul omenesc nu poate decît un bine, căci ei se datorește ată civilizația și cultura omenirii. Dacă în sufletul nostru n'ar exista cest stimulente de cunoaștere și ve- ica sete de adevăr, ni-am simți rește la un moment dat bleași, ără nici un rost în viață și deci lăcerea de a trăi n'ar mai fi un actor de conservare.

Divinitatea a sădit însă în noi a- eastă scânteie, datorită căreia noi ndem mereu spre perfecțiune, spre ivinitate, spre adevărul absolut, dar iciodată nu le atingem.

Dacă urmărim un ideal în viață, a nu credem că odată atins acest eal ne simțim fericiți și deci su- letul nostru nu mai dorește nimic. Ieasta este o iluzie, căci cu cît ne ropriem de acest ideal, în care cre- lem că e maximul de viață și fe- icire, cu atît el se depărtează, în- ocmai ca și orizontul. Cu cît stu- tiem mai mult, căutând prin aceasta a satisfacem o cerință sufletească, u atît constatăm că nu știm nimic, ar setea de adevăr crește mereu.

Tocmai această sete l-a făcut pe Faust să caute adevărul prin toate etodele posibile.

Cît și cum l-a aflat voi scrie în- r'un număr viitor.

TH. HGDOROABĂ

Un semi-centenar

În cea mai senină atmosferă și în cel mai sincer entuziasm, s'au des- fășurat săptămîna aceasta serbările jubiliare a semi-centenarului societății cultural-naționale „Tinerimea Ro- mână“.

Intemeiată în anul războiului pen- tru independență, Tinerimea Română a jucat un rol de cea mai mare im- portanță, în educația națională a ge- nerațiilor cărora le era sortit, să realizeze visul nostru de veacuri. De 50 de ani a lucrat cu pioasă sâr- guință la sădirea în sufletele tinerimii a dragostei pentru pămîntul acesta, apărut cu atâtea jertfe.

An cu an a înfrunit în Capitala la concursurile sale, pe cei mai buni elevi și eleve dela toate școlile din țară, i-a făcut să se cunoască între dășii și i-a dus să cunoască frum- sețile țării și să descifreze istoria sbuciumului nostru secular, acolo unde se scrisese cu ascuțișul sabiei, cu valuri de sânge. Și aceste lecții nu s'au uitat niciodată, au devenit în suflete adevărate forțe active, din a căror desfășurare s'a scris cea mai frumoasă pagină a istoriei noastre: Unitatea națională.

Și, când în primul an după unire, la glasul de chemare al societății a răspuns și tinerimea care până atunci fusese oprită de granițele nedrepte, când în capitala țării s'au adunat pentru prima dată reprezentanții șco- larimii române „dela Nistru pîn'la Tisa“ societatea „Tinerimea Română“ și-a trăit cele mai frumoase clipe. Clipe de neuitată emoție! Se regă- siau pentru prima oară, frații despăr- țiți de un mileniu! Pe peronul gării de nord, trenurile vărsau neconținut valuri, valuri de tineret din tot cu- prinsul țării întregite, cari cu ochii scăldați în lacrimi de bucurie, se îmbrățișau ca într'un delir, pe când glasurile strangulate de emoție nu puteau să articuleze decît: „Bine ați venit. — Bine v'am găsit fraților!“

Astfel s'a cunoscut pentru prima dată tineretul de pe tot cuprinsul țării întregite, și de atunci an cu an „Ti- nerimea Română“ lucrează cu răvnă la desăvîrșirea legăturilor sufletești, între școlarii din toate unghiurile țării. Și pentru a se cunoaște și mai bine între dășii, societatea a organizat în ultimii ani excursii pentru premi- anți, în Ardeal în Bucovina și în Basarabia. Să le cunoască frumuse- țile, să se închine la altarele nenu- măratelor noastre jertfe, semănate de-alungul drumului nostru pe Gol- gota atîtor suferinți, pentruca mai

mult să-și iubească acest petec de pămînt. E drumul cel mai sigur spre desăvîrșită unificare sufletească, căci aceste impresii primite de sufletele curate ale tinerimii cu toată puterea de care numai ele sunt capabile nu se uită nici odată. Nu voi uita nici odată emoția ce-mi stăpîna sufletul, când am pășit pentru întâia oară pe pămîntul Ardealului. Plecasem din Predeal într-o tăcere evlavioasă, în liniștea căreia se ghiciau bătăile ini- mii. Deodată se aude o voce: „Ar- dealul“. Și ne strivim la geamuri și pe scări, să-i sorbim frumusețile plaiurilor ce alergau prin fața no- stră, cu iuțeala unui film. Le vedeam și totuși ne temeam să nu fie decît un vis, visul care ne-a înfiorat co- pilăria.

Dar, când împreună cu Moșii din Tebea am înghințat într-o pioasă tăcere la mormîntul lui Avram lăncu am înțeles că visul ni se realizase. În acea tăcere concentrată, în frea- mătul frunzelor din gorunul lui Horia, par'că se deslușea din adâncimile timpului, binecuvîntarea martirilor trași pe roată...

Sunt clipe ce nu se uită niciodată! Și clipe de acestea de 50 de ani în șir, procură tineretului român socie- tatea „Tinerimea-Română“ și în su- fletele pline de căldura lor, aruncă sămînța dragostei de neam și țară.

Iată de ce în șirul atîtor serbări jubiliare, serbarea semi-centenarului societății „Tinerimea-Română“ va fi cea mai frumoasă și înălțătoare. Socie- tatea poate privi cu mîndrie și mulțumire îndărăt, spre cei 50 de ani de muncă rodnică, căci și-a făcut cu prisosință datoria. Și din mulțu- mirea pe care o dă conștiința înde- plinirii unei datorii științe, societatea își va scoate puterile pentru acțiu- nile viitoare. În aceste clipe, când societatea își serbează semi-cente- narul, dragostea și recunoștința noa- stră învăluie deopotrivă, atît pe membrii societății în frunte cu vegnic tînărul ei președinte — D-I N. Dumitrescu — cît și pe tineretul adunat acolo — nădejdea zilelor de mîine. Și la baza movei pe care o vor ridica la Călugăreni cu pămîntul adus din toate unghiurile țării — sim- bol al unității noastre — ne punem și noi sufletele drept cheazăie a viito- rului spre ale cărui zări îndreptân- du-ne încrezători privirile, îi strigăm „Tinerimii Române“: „vivat, crescat, floreat“!

Berezina 15 Mai

M. DAVID-Ghindăoani

Fără titlu

Prin fața grădinei publice. Lume multă. Unii se plimbă, alții stau pe loc. Unii stau cu gura închisă, alții-s gură cască.

Filozofi, servitori, bucătărese, fil- fizoni, gazetari, intelectuali, șofeuri, pușlamale ș. a.

Unii discută:

— No, ui la el, calca-l-ar vaca cea neagră... mintenaș îl îmburd... ce?... umblă cu spurcăciuni?... stai numa să gat, să vezi cum îl țip de gât în drum...

— Ne boaghină... mă calci pi chi- cioare, ș'ap'i nu ti mai slu i atăta... hai, chei din ochii nei!..

— Ce mă vericule... te-a călcatără pă picere?..

— Hai lasă gura!..

*

— Dacă-i vorba de fuște scurte, să vă 'ntreb și eu. De ce cucoanele nu-și prind fușta'n brău ca țărân- cele catrința? Adică, să ne întoar- cem la portul național...

— Dumneata domnule vorbești cu noi cum se scrie în revista „Pardon“.

— Pardon-pardon...în „Pardon“ se scrie...

— Nu te mai scuza domnule...vor- bești ca în „Pardon“...

— Pardon, îmi dați voie...In „Par- don“ se spune...

— Da-da... în „Pardon“ se spun foarte multe lucruri...

— Ba s'avem pardon domnișoară... în „Pardon“ nu se spune mai nimic... iac'așa! s'o știi de la mine, că în „Pardon“ nu se spune mai nimic, din câte ar trebui să se spună, ca să fie spuse... iac'așa!..

Și-i lume multă prin fața grădi- nei publice.

Unii se plimbă, unii cască gura, alții discută...

Costache

EPIGRAMA

lui G. scriitorul biletelor de cap

Afinitate cu oborul
Toți zic, că are scriitorul;
Oândind la tine, te invită
Să scrii bilet și pentr'o vită.

CHEVROLET

Din lipsă de spațiu, regretăm că nu putem publica decît în numărul viitor al „Avântului“ impresionanta cuvîntare finută de d-l deputat Leon Mrejeru, la ziua erolor.

Răspîndiți „Avântul“

IN SLUJBA ADEVĂRATĂ

continuare din pag. 1-a

pîndirea credinței și culturii în po- por, când ar ști conducătorii că pre- oții și învățătorii sunt nevoiți să lupte cu forțe îndoită ca să dreagă ceia ce strică politicianismul la sate, ar afla că tocmai cei care sunt obligați de legi să se intereseze de pornirile su- fletești ale multimei unui județ, toc- mai aceia înlesnesc intrarea și așe- zarea în sate — contra voinței noastre ș a interesului de stat — a tuturor e- lementelor disolvante — sectanți ad- vențiști — pentru simplul motiv că se în interesul nostru, (să nu se creadă că e vorba de interesul satului).

Dar până când cu acest interes?...!

Preot M. GAVRILESCU

Aniversarea a 10 ani de la unirea Basarabiei

(continuare)

Dar prin cooperarea armatei de uscat și a flotei de pe Dunăre, se ocupă rînd pe rînd Bolgrad, Ismail, Chilia, Vălcov și Cetatea Albă, bol- șevicii fiind astfel isgoniți de pe pămîntul basarabean.

„Și a fost dat, zice același istoric, „ca după aproape patru veacuri și jumătate, o oaste românească, soldații „diviziei XIII. reorganizată și refa- cută în primăvara anului 917, în „Hărâul plin de amintirile lui Ște- fan cel Mare. să-și încheie activita- tea de luptă în sudul Basarabiei, „aducând memoriei marelui Voevod „ca prinos cele 2 cetăți pentru care „el sîngerase cu trupul și cu inima „lui și a căror pierdere pentru Mol- „dova și pentru creștinătate îi amă- „răse viața.“

Cu ocupația militară a Basarabiei ordinea și liniștea revenise între Prut

și Nistru, iar basarabenii puteau ac- cușă să chibzuiască în voe, care ar fi așazămîntul cel mai bun pentru tara lor.

Și dintre multele soluții ce se pro- puneau, aceia a unei independențe desăvîrșite a republicii moldovenești a Basarabiei.

Sfatul directorilor se disolvă, fiind înlocuit printr'un consiliu de miniștri prezidat de Dr. Ciugureanu, iar pre- ședinte al republicii române tot In- culeț. Odată liberă pe soarta ei, ea se putea îndrepta în direcția pe care i-o arătau interesele sale proprii.

Și această direcție era aceia care zăcea ascunsă în inimile a trei sfer- tiri din populație, băștimașii pămân- tului, urmașii acelora care timp de 4 veacuri cu brațele și cu sângele lor pecetliseră caracterul românesc al țării. — Glasul tunului românesc

scormonise țărâna care acoperea tru- purile vechilor luptători ai țării mol- dovenești și redeșteptase conștiința de neam adormită. Basarabia fusese ruptă din trupul Moldovei; ea-i apar- ținea după dreptul istoric, după po- pulație, după tradiții; era strîns le- gată de ea geograficește și economi- cește, iar noroadele lor doreau să res- tabilească vechia unitate întreruptă din silnicie timp de un veac și mai bine“

La 26 Februar o delegație compusă din Inculeț și Ciugureanu a venit la Iași să mulțumească Regelui pentru ajutorul militar și să ia contact cu guvernul pentru pregătirea unirii.

Ei au expus Generalului Averescu situația, arătând că spiritele sunt pre- gătite și favorabile unirii, dar el a răspuns să mai stea puțin ca repu- blică independentă, așteptând un mo- ment mai priincios, mai ales că atunci începuse tratativele de la Buftea și Germanii dădeau a înțelege că pen- tru Dobrogea să ne dea Basarabia.

Marele Archimede...

Numărul e una dintre minunățiile democrației moderne...

E o strălucire care-ți ia ochii; te apăsă; te face să-ți pierzi capul. Perfectul democrat de astăzi se imită cu cifre de parcă ar fi băuturi prețioase: 5000—vin negru; 10000—companie; 100000—alcool absolut...

Cifra atotputernică guvernează lumea; strălucește pe cer ca o stea cu tăvădă, băgând prostimea în răcori; murește pe răspântii, ca un balaur de nimicește.

Votul universal care-a venit la noi cu avionul și tango-ul, s'a așezat peste analfabetismul maselor, a un traci peste jeg și ismene peșce. Dar el a avut un efect: a abstracțiat mulțimea. Până ieri D-luțare din orașul nostru, însemna zăva, eră: o individualitate producătoare și consumatoare. Astăzi e doar o. 174432, la număratoarea voturilor. Democrația nivelează, distruge, opere.

Sateanul Ghiță a loanei, pe când a votat eră un muncitor onest, cu retenții mici, cu orizont îngust, dar ră, împăcat cu soarta. Democrația venit și i-a strigat: „Trebuie să legi deputați!”

Din ziua aceea Ghiță a loanei nu mai are liniște și odihnă. E tras de răncă pe la toate întrunirile politice, pe 100 km. pe jos până la Alba-Iulia unde moare de foame și înghite schimb discursuri incommensurabile. În timpul acesta plugul ruginește, casa cade pe o coastă, iar vitele cu alege de două degete pe ele, mure de foame.

În sfârșit vin alegerile! Fiindcă statul e obligatoriu Ghiță a loanei bătaie și stă apoi o lună cu capul în cataprazme. Iar fiindcă statul mai e și direct, de buletinul se folosește direct... jandarmul.

— „Ca d'ăia-i votul, vot!” — ar pune un personaj de-al lui Caragiale.

Domnul cutare ar prefera să nu voteze, numai să-și recapete locul la care-l avea în stime comahaiaților, înainte de „era democratică”.

Iar Ghiță a loanei, idem, ca să scape necotonogit.

Dar, înțelegeți, principiile democratice nu le dau voie. Politicianii a nevoite de ei. Căci fără dâșii, apă Alba-Iulia, când s'ar opune că a fost 100.000 de oameni, la intrare, li s'ar riposta prompt: Nu-i a-

devarat! Erau numai 99.998! Pe o noarea mea”.

De asemeni guvernul, fără concursul lor n'ar putea pune să voteze un milion de jandarmi, ci numai 99.998. Etc.

Operația cu cifre e cu atât mai ispititoare, cu cât numerele se pot scădea, înmulți, împărți și aduna. Cu 10.000 de oameni e mai greu să te joci: fiecare înseamnă ceva. Abstracțizarea, însă înlătură orice piedică: cu numărul 10.000 poți jongla după dorință. Politicianismul (dacă știe cele patru operații), înmulțește cu 2, scade 100, împarte la 3 și așa mai departe poate să se joace cât vrea și politicianul e mulțumit. Iar țara nu mai poate de bine.

De aici transformarea vieții publice într-o clasă elementară, cu o tabelă neagră, pe care politicianii se joacă de-a aritmetica cu tibișir.

Iar marele Achimede din întunecul culiselor strigă din când în când: „7000!.. 8000!.. 9000!..” Cifrele pornesc în coloană de marș spre urnă, scad ca număr și se transformă în deputați, se schimbă apoi în legi — care nu-s de fapt decât tot numere.

Și toată lumea-i mulțumită.

TEODOR C. STAN

P. S. În ultimul moment aflăm că politicianii nemulțumiți numai cu cifrele arabe, vreau să le întrebăm: și pe cele latine. Se zice că rezultatul va fi strălucit.

Mulțumire publică

În numele Epitropiei Bisericii parohiale „Sf. Gheorghe” și a cetenilor onorați, ca Preot Paroh, aducem poase și călduroase mulțumiri Onor. Consiliu Comunal al Urb. Piatra-N. care la intervenția noastră, a bin-von sa aprobe în unanimitate, fără oschire de religie și naționalitate, și dintr-un Marve al. e, suma necesară pe lângă cea adunată de la cetățeni, pentru instalarea luminii electrice și la această Biserica din centrul Orașului și care este necesară, la serviciile Divine, din Duminicile și sărbătorile anuale, cum a fost la Hramul Bisericii, când toată Biserica a fost luminată cu lumină electrică pentru prima dată: și când Părintele Protopieru, Economul Gh. Popovici, a mulțumit în numele Bisericii tuturor donatorilor care au dat concursul necesar precum și tuturor credincioșilor care au asistat la Sfânta slujbă.

Pr. Paroh, Eccn. N. Roșescu

JIGODII

Am slăvit pentru a zecea oară memoria celor putreziiți sub cruci, eroicele jertfe ale României de azi.

Slavă, nemuritoare slavă, martirilor întregirii neamului!

Și cum triburile jidovești din țară au avut din imprudență și morți, i-am topit și pe aceștia în masa eroilor neamului **românesc**.

Și pioși ne-am dus la cimitirul jidovesc din Piatra să preamărim amintirea și acestor „eroi”.

Autorități, trupă, **drapel**, companie de onoare, muzică, acelaș mareș decorați la cimitirul ortodoxilor.

A vorbit d-l Barit și apoi un doctor (nomina odiosa).

Ce-a spus „domnul doctor”?

Voi, eroii unui neam fără țară, v'ați jertfit pentru țara românească. Răspunsa voastră? Copiii vă sunt alungați din școli, Oradea Mare, profanarea mormintelor, etc.

Firește, rumoare, palidizare, confiscare, comentarii.

Ne abținem (scrâșnind) dela absolut orice comentarii (că i-am tolerat pe pământul **românesc**, că le-am deschiș omeneste brațele, că i-am lăsat să ne zugrume, etc.).

În schimb, însă, credem că acestor doctri inconstienți li se cuvine doar un nume: jigodii.

COLIN

EPITROPIA COM. ISRAELITE

DIN PIATRA-N. —

COMUNICAT

Epitropia Comunității Israelite din localitate regretând sincer incidentul petrecut cu ocazia comemorării de ieri în cimitir, ține să afirme că cele expuse în acea cuvântare, nu sunt în asentimentul populației israelite din acest oraș și se desolidarizează de cuvintele nepotrivite ale vorbitorului.

Dorințele și interesele acestei populații, sunt de a conviețui în cea mai bună armonie cu toți concetățenii, pentru binele comun.

Numai lipsa de experiență și o nefericită inspirație a putut crea neplăcutul incident.

Președinte, ARON IUSTER

25 Mai 1928

Dela Liceu

Examenale de admitere în cl. V. a Liceului se țin între 4—7 Iunie crt.

Polite Protestate

C. V. Crețulescu Bistricioara	1500
Vasile Nițu, I. C. Brăteanu	11000
Bereu Beck, Pietra-N.	3650
Idem	10000
Maria Gr. Blendea, Bălătești	2500
V. Onu și Gh. Lepadatu P. N.	5000
Iohan Schmütz	400
Th. Marcoci	9818, 9303 și 2748
Th. I. Th. Lupașcu	10000
D. I. Th. Lupașcu	2000 și 3000
Al. V. Corbu	13000
Ioan Goga	2000
Coop. Forest. Ceahlău	40000 și 34000
Șulem Goldstein	30000
Ștefan R. Oțeleanu	20000
V. I. a Vasiloaei	30000
Const. Ursu Fanaru	3000
Ioan Bălăuță	1200
Surica Nesis	500 500, 500 și 500
Rubin Herman	6000
Toma Bonciu și Fili Carpăn	500 și 500
Copel B. Catz	3400
Anton Tanasă	2000
Lazar C. Neculau	880
M. Lazarovici	8000
D. Stanciu	20000
Iosub Illovici	40000
Leon Herșcovici	33000 și 20000
P. V. Savei și Manole Spiridonesei	5000
C. F. Borș	1000 și 3000
N. Mocanu	20000
Ioan Metner	4000
Adolf Scharman	1060
Moise I. David	246
Rudolf Strul	5000
Ioan Ioan Lupu	10000
Beti și Ioil Buium	3000

Trate

Moise Feder	1770
Friderich Dacidovici	3000
Samuel Daniel	1542
Aron L. Iuster și Iulius Agatșteiu	5716 și 9103

Cinema Liceu

Sâmbătă 26 și Duminică 27 se rulează filmul „Omul cu nervii de Oțel” 8 acte cu renumitul artist Harry Piel.

Dela Ateneul Popular

Duminică 27 Mai ora 11 dim. va avea loc a 20-a șezătoare a ateneului la care va conferența D-l Profesor Universitar Nae Ionescu despre „Viața Locală”.

Așa că delegația se întoarce la Bistrița.

Dar manifestările pentru unire de neam tot mai puternic.

La 3 Mart zămisia județului Bălți a luat o decizie unirea cu patria mamă.

Liga marilor proprietari din acest județ votă prin o moțiune unirea. La 13 Mart o moțiune asemănătoare a fost votată de adunarea ăstăveii din Soroca și apoi și de cea din Orhei.

Așa fiind, la 15 Martie o delegație formată din Iuculeț, Halipa și Argureanu vine la Iași ca să ia contact cu noul guvern Marghiloman pentru imediata înlăturare a unirii.

Și cum Iuculeț formulează rezerva să nu producă cea impresie asupra țării înțelegerea unirii sub un guvern germanofil au fost consultați reprezentanții Italiei, Angliei, Americii și Franței și toți au îndemnat să se facă, tot așa este și sfatul fostului ministru Brătianu, care le spase

să meargă cu curaj la unire, fiindcă nimeni nu o va putea zădărnici, o dată înfruptă.

În ziua de 18 Mart un consiliu de miniștri, la care luau parte și delegații basarabeni, a hotărât să păsească la alipirea Basarabiei, rămânând ca actul acesta să fie proclamat de sfatul Țării.

Ziua de 9 April a fost pentru Basarabia ziua dreptății celei mari. Nelegiuirea săvârșită la 1812 s'a separat. Moldova răntă în două s'a reintregit, pământul dintre Prut și Nistru, rupt de la sinul țării mame și robii străinului, s'a reintors la vechiul trup.

Iată declarația de unire:

„Eu, născut în poporul basarabean sfatul Țării declar:

Republica democratică moldovenească în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în

puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului că no- roadele singure să și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama sa România.

După votare Marghiloman, primul ministru al României, invitat în sala de ședință, a luat cunoștință de votul adunării și a declarat în numele regelui Ferdinand și a poporului român, Basarabia unită pe vece cu România, una și nedespartită.

Peste 3 zile, la 12 Aprilie, membrii guvernului fostei republici moldovenești veneau să aducă la cunoștință publică a țării și Regelui unirea Basarabiei cu România. În atmosfera de sărbătoare Regele salută în reprezentanții Basarabiei „o parte frumoasă a unui vis care nici odată nu se va șterge”.

„Lacrimi de jale se amestecau cu lacrimi de bucurie. Și când în jurul statuei lui Cuza s'a încins hora simbolică, era în simțirea tuturor gândul creștinesc, că din durere se ză-

mislește mântuirea și că de pe masa de supliciu de la București unde România era schingiuită și ciuntită, se va înălța marea înviere a întregului neam românesc”.

Solii basarabiei erau cei dintâi vestitori ai unirii celei mari.

Un decret regal promulgă la 23 Aprilie votul sfatului țării prin care Basarabia se unea cu România.

Și astfel a voit D-zeu, ca pentru tot singele vărsat și pentru toate suferințele pe care le-a îndurat acest neam, tocmai când se credea mai înfrânt și mai umilit, să înceapă întregirea pe care o avem astăzi și pe care din toate puterile trebuie să o păstrăm și să o întărim pentru vecie. Trăiască Basarabia! Trăiască România mare!

Citiți și răspândiți

„AVÂNTUL”

Reviste, Ziare

Primum la redacție:

Facla Românească—anul III No. 1—13 incl.—organ independent săptămânal, cuprinzând: mici discuții obiective, caracterizări, epigrame, cronici artistice, cugetări celebre, însemnări, precum și alte importante articole în legătură cu diferitele manifestări ale vieții sociale. Abonamentul 300 lei anual; pentru Autorități și Instituții Particulare 1000 lei. Redacția și Administrația Strada Vasile Lascăr 24 București.

Educația—anul XI No. 3 și 4—revistă pentru școală și familie, apare lunar sub îngrijirea D-nei și D-lui Maria Beiu-Paladi, cu interesante articole în legătură cu viața școlară, în special cu învățământul secundar. Abonamentul 60 lei anual Redacția și Administrația Strada Termopile No. 6 București.

Gazeta școlilor—anul X No. 3 și 4 revista asociației învățătorilor din Județul Dolj, tratând diferite chestiuni în legătură cu viața și interesele comune ale învățătorilor. Abonamentul 100 lei pe an. Redacția și Administrația Strada Barbu Catargiu 20 Craiova

Școala și familia de mâine—anul I No. 1—revistă lunară pentru propagarea noilor metode de educație și învățământ, colaborarea dintre școală și familie. Abonamentul 60 lei pe an Redacția și Administrația Marin Biciulescu, căsuța poștală 36 București.

Grăul Dascălesc—anul I No. 4—revistă pedagogică, literară socială, a asociației corpului didactic din Jud. Târnava Mare Director C. Luchian. Abonamentele pentru comitetele școlare 240 lei anual, pentru preoți și învățători 160 lei pe an. Redacția și Administrația Revizorul școlar Sighișoara.

Tribuna învățătorilor fălcițeni—anul I No. 1—organ independent de luptă și educație a membrilor corpului didactic primar apare sub îngrijirea unui comitet de învățători la 1 și 15 ale fiecărei luni. Abonamentul 100 lei anual. Redacția I. Spiridon școala din Leonasa Fălcițeni. Administrația C. Cardaș Rădășeni

Corpul Portăreilor Tribunalului Neamț

Publicație de Vânzare No. 3303

Anul 1928 luna Mai în 16 zile

Conform jurnalului Trib. Neamț s. I. sub No. 147/928, se publică că în ziua de 2 Iunie 1928 o a 10 se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Pângărați jud. Neamț averea mobilă sechestrată prin proces-verbal No. 920/928 de la Domnul Neculai Iord. Moaleș din com. Pângărați jud. Neamț, în pretenția I-lui Iosef Herșcovici din Piatra-N., avere care se compune din: o lapă de 6 ani o mână de 10 luni, o cingă de lin cal și o baleră de stejar circ. 200 litri cu cantitatea de circa 100 litri vin alb anume specificată prin sus zisul proces-verbal de sechestrul aflat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și portărei privesc pe D-ii cumpărători.

Portărel, ss) I. DURAC

Secretar, T. Ștefănescu

Dosar No. 551/928

Tip. Județului Neamț

Piatra-N. Str. Alex. cel Bun No. 32

Corpul Portăreilor Tribunalului Neamț

Publicație de Vânzare No. 3310

Anul 1928 luna Mai în 16 zile

Conform jurnalului Trib. Neamț s. I. No. 1962/928 se publică că în ziua de 21 Mai 1928 ora 10 se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Roznov-Săvinești jud. Neamț, averea mobilă sechestrată prin proces-verbal No. 765/928 de la Domnul I. Iacob din com. Roznov jud. Neamț în pretenția D-lui Zalman Solomon din Piatra-N., avere care se compune din mobilă de salon, pormb, furaj și diferite obiecte casnice anume specificată prin sus zisul proces-verbal de sechestrul aflat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și portărei privesc pe D-ii cumpărători.

Portărel, ss) I. DURAC

Secretar, T. Ștefănescu

Dos. No. 698/928

Corpul Portăreilor Tribunalului Neamț

Publicație de Vânzare No. 3357

Anul 1928 luna Mai în 19 zile

Conform jurnalului Tribunalului Neamț s. I. sub No. 3442/928 se publică că în ziua de 7 Iunie 1928 ora 10 se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Slobozia Județul Neamț averea mobilă sechestrată prin procesul verbal No. 1619/928 de la D-lui Ioan Gh. Ostiche din Slobozia județul Neamț în pretenția D-lui Iosef Herșcovici din Piatra-N., avere care se compune din vase (butoaie) pentru vin, tuncurugi de stejar, o mașină de cusut, mobilă, și diferite obiecte casnice, anume specificate prin sus zisul proces-verbal aflat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și portărei privesc pe D-ii cumpărători.

Portărel ss) I. DURAC

Secretar, T. Ștefănescu

Dos No. 698/928.

Corpul Portăreilor Tribunalului Neamț

Publicație de Vânzare No. 3429

Anul 1928 luna Mai în 22 zile

Conform jurnalului Tribunalului Neamț s. I. No. 2370/928 se publică că în ziua de una luna 1928 ora 10 se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Piatra-N., str. C. V. Antrieș No. 5, averea gătită cu actul de gaj transmis de Trib. Neamț în registrul de gajuri sub No. 132/927 de la d-nul I. și Mendel Herșcovici din Piatra-N., în pretenția D-lui Iam Marcu din Piatra-N., avere gătită care se compune din: una trăsură de oras cu un cal, una mașină de cusut și diferite mobile de salon și dormitor, aflate în custodia D-lui Viitor Aronovici din Piatra-N.

Vânzarea se va face pe bani gata iar taxele către stat și portărei privesc pe D-ii cumpărători.

Portărel ss) I. DURAC

Secretar, T. Ștefănescu

Dos. No. 1978/928

Școlare

Cu ocazia jubileului de 50 ani a soc. „Tinerimea Română” se secundare din orașul nostru au făcut o frumoasă impresie publicului asistent și a obținut premiul I.

La partea literară au fost premiate lucrările elevilor: Șoarec Lucina cls VII se. 3., Crețulescu Valeria și Tăutu Amalia cls VIII se secundară și menționate: Maneaș Valentina c's. II se. 3., Bulai Ana cls. III se. normală Teodorescu Elena cls. VI se. normală.

Coru ș. normale de sub conducerea D-lui Dimitrieș a făcut o frumoasă impresie publicului asistent și a obținut premiul I.

Ș. normale de fet. sub cond. erca D-rei Ilescu a obținut premiul I la dansuri și costume. La f. și elevi ș. normale.

Un proces senzational

Miercuri 23 Mai a venit înaintea Tribunalului Neamț spre judecare un interesant proces de lovire în exercițiul funcțiunei. Din cauza dosarului prea voluminos procesul a venit în continuare Vineri 25 Mai când s'a dat și verdictul; iată cum s'a petrecut faptul:

În ziua de 22 Mai Sub-Comisarul Grosu însoțit de un sergent și câțiva agenți ai fiscoi urmau să pună sechestrul pe câteva lucruri casnice pentru datoria ce o avea Neculai Bucur către fisc. Ajunși la fața locului și vrând să procedeze conform legilor, au fost împiedecați de către Vasile N. Bucur, Ana Bucur mamă și Maria Bucur fiică. La un moment dat Vasile N. Bucur a sărit asupra sub comisarului Grosu și a sergentului pe care i-a bătut în mod barbar.

La această faptă bătașul a fost ajutat de mama sa și de o soră. Agresorii au fost arestați și judecați de micul parchet condamnând pe Vasile N. Bucur la 2 luni închisoare corecțională pe Ana N. Bucur 10 zile închisoare și pe Maria N. Bucur la 300 lei amendă.

În solidari la câte 1 leu despăgubiri civile cu drept de apel.

Atentat la pudoare

Femeia M. I. Roibu din satul Potoci comuna Bicaz locuind singură a fost în noaptea de 17-18 Mai victima unui atac. Individul Petre P. Olteanu din acelaș sat pusese de mult timp ochii pe această femeie și știind-o fără nici un ajutor a intrat noaptea în casă întrebându-i forța pentru a o silui. După o luptă disperată, femeia reușește să scape de atentator și fuge afară. Speriată victima care era gravidă dă naștere unui copil care după o oră moare.

În stare gravă, a anunțat pe șeful postului de Jandarmi de cele întâmplate. Între timp individul Petre P. Olteanu dispăruse.

Cazul se cercetează.

Loviri

Indivizii Ion N. V. Rotaru, Gh. N. V. Rotaru și V. Alex. Motfolea toți din comuna Rediu nutreau de multă vreme o ură ascunsă contra consătenilor săi: Gh. Gh. Rotaru, soției sale Elena Rotaru și femeii Polaghia Gh. Spătaru.

În noaptea de 21-22 Mai după o așteptare de câteva ore au tăbărât toți 3 asupra sus numiților locuitori. Fiind înarmați cu pari, au bătut victimile într'un mod barbar după care au dispărut. Femeia Polaghia Gh. Spătaru în stare disperată a fost internată în spitalul Roznov.

Șeful Postului de Jandarmi cercetează.